

hvor det ikke kan forventes, at inkassovirksomheden vil blive udøvet på en måde, som er forsvarlig og i overensstemmelse med god skik. Det vil også kunne have en præventiv virkning, at en autorisation vil kunne tilbagekaldes i tilfælde af uregelmæssigheder.

Arbejdsgruppen anfører bl.a. også, at en autorisationsordning vil kunne gøre det lettere at føre et løbende tilsyn med inkassobureauer m.v., fordi der ikke vil være tvivl om, hvem der er ansvarlig for virksomheden.

Der henvises til betænkningen side 45-46.

Justitsministeriet er enig i arbejdsgruppens synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Det foreslås således, at privat inkassovirksomhed (med de ovenfor under pkt. 4.1. nævnte undtagelser) alene må udøves af den, der har autorisation hertil, hvad enten den pågældende er en fysisk eller juridisk person.

Det foreslås, at en autorisation til at udøve inkassovirksomhed bl.a. skal være betinget af, at ansøgeren har de faglige kvalifikationer og det økonomiske grundlag, som er fornødent for at kunne drive inkassovirksomhed på en forsvarlig måde.

Det foreslås således, at autorisation bl.a. skal være betinget af, at ansøgeren gør det antageligt, at den pågældende vil kunne udøve inkassovirksomheden forsvarligt og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Det kan nævnes, at der gælder tilsvarende regler for vagtvirksomheder, jf. lov om vagtvirksomhed. Vagtvirksomheder udøver i lighed med inkassobureauer m.v. en virksomhed, der på nogle punkter kan sidestilles med funktioner, der ellers varetages af offentlige myndigheder.

Er ansøgeren et selskab eller anden juridisk person, foreslås det, at de personlige kvalifikationskrav m.v. skal være opfyldt af ledelsen, dvs. eventuelle direktører og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne.

Det foreslås, at autorisationer tidsbegrænses, således at der bl.a. bliver mulighed for med mellemrum at prøve, om betingelserne for autorisation fortsat er opfyldt. Der foreslås endvidere regler om tilbagekaldelse og bortfald af autorisationer.

Der henvises til lovforslagets §§ 3-7 og 21-27.

4.2.2. Arbejdsgruppen anfører endvidere, at de ovenfor under pkt. 4.2.1. nævnte formål med en autorisationsordning kun kan opnås fuldt ud, hvis der også stilles krav om godkendelse af den del af autorisationsindehaverens personale, der deltager i udøvelsen af den egentlige inkassovirksomhed. Den daglige udøvelse af inkassovirksomhed, herunder kontakten til skyldnere, forestås ofte af personalet. Det er endvidere arbejdsgruppens opfattelse, at en godkendelsesordning vil være nødvendig for at sik-

re, at autorisationsordningen ikke kan omgås ved stråmandskonstruktioner. Godkendelse bør bl.a. nægtes, hvis der er særlig grund til at antage, at den, der ønskes ansat, ikke vil udøve sit hverv på forsvarlig måde.

Der henvises til betænkningen side 46-47.

Justitsministeriet er i det væsentlige enig i arbejdsgruppens synspunkter, men finder dog, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt behov for at udstrække et krav om godkendelse af inkassobureauers personale til at gælde andre ansatte end dem, som eventuelt skal foretage personlige henvendelser til skyldnere. Ved personlig henvendelse er der en særlig risiko for, at der udøves urimelig pression mod skyldnere. I øvrigt må det efter Justitsministeriets opfattelse anses for tilstrækkeligt, at der stilles krav til inkassobureauets indehaver, på hvis ansvar virksomheden udøves, og at det bl.a. ligger i ordningen, at tilladelsen til at drive inkassovirksomhed vil kunne fratages den pågældende, hvis virksomheden ikke længere kan forventes drevet forsvarligt.

Lovforslaget er på den baggrund udformet således, at autorisationsindehaveren skal sørge for, at ansatte ikke retter personlig henvendelse til skyldnere, medmindre de forinden er godkendt hertil. Administrationen af ordningen vil blive søgt tilrettelagt således, at godkendelsesproceduren ikke lægger unødige hindringer i vejen for en normal udskiftning af personale.

Der henvises til lovforslagets § 8.

4.2.3. Arbejdsgruppen foreslår ikke ændringer i retsplejelovens generelle ordning, hvorefter advokater som udgangspunkt er eneberettigede til at udføre retssager for andre, herunder inkassosager.

Arbejdsgruppens overvejelser om dette spørgsmål er refereret i betænkningen side 62-64.

Justitsministeriets »småsagsudvalg« har bl.a. til opgave at overveje behovet og mulighederne for en ny ordning, hvor adgangen til retslig behandling af visse mindre krav gøres enklere, hurtigere og billigere for parterne, men således at grundlæggende retssikkerhedsgarantier opretholdes. I den forbindelse indgår bl.a. spørgsmål vedrørende advokatbistand til parterne i udvalgets overvejelser.

Småsagsudvalget forventes at afgive betænkning i foråret 1997.

4.3. Sikkerhedsstillelse.

Arbejdsgruppen overvejede bl.a., om en autorisation bør gøres betinget af, at ansøgeren har stillet sikkerhed for et muligt økonomisk ansvar, der pådrages som følge af inkassovirksomheden.